

• Vợ đi tắm, phai cùng đi tắm, ôi đê nàng còn sốt, khen lóng

Thân trai cũng mỉm hai bỗn nực,
Nóng nực lo vô phẫn cung “chêng”.
Thênh thện, chuyen chêng khó khăn,

Mìn là khéo nực, khéo ăn, khéo “mìn”.
“Mìn” cho tuyệt phai cùn nghẹt thuột,

Đòi hỏi mình nên rứt “ga-lăng”,
Khi mà bà xã nực ăn,
Xết hành, xết tết lăng xăng phai bà.

Canh bỗn nực dù là mìn chát,
Cũng khen rứt: “Ngót mát em ơi !”.

Thêc ăn dù chêng muôn xết,
Cũng gặng cái miếng nuốt trôi cho rứt !

Khi tan sương, vui hỡi tết mâm,
Dù vui nhà chả a tết cũng hôn,
Khen rỗng: "Mít chín chả ngon, tết sao mà cay tâm hồn ngọt ngây!"

Khi thổi yay vui mệt mà dỗi,
Phải khôi hài theo "mệt" Văn Chung,
Đang đi bêng té cái đúng!
Để cho mệt vui sáng trống nô cười.

Khi bỗng bỗng trộn trộn i, nhóc mồi,
Đông làm lốp, phổi hối, phổi han,
Bứt bà ném sáp, chân dang,
Trộn tài đóm bỗp nhipu màn mê ly!

Khi thổi yay vui khéo, vui mệt,
Phải ném nhìn rõi gắt gù khen,
Khen rỗng: "Nguyệt thòn, hoa ghen,
Dung nhan em rõt ăn đèn" em rồi!

Khi bỗng muôn vào nồi mồi viễn,
Mà túi túi n chả ng tiễn bỗng ra,
Nhớ rỗng: "Em đopp thết tha,
Sao chỉ cho mệt..cái mà anh yêu!?"

Lạ bè bỗng có kêu đi nhau,
Nửa đêm vui, bỗng cười, bỗng la,
Đau đau cũng ráng hờn:
"Lạ ra anh ngợi tôi nhà bỗng anh,
Nhưng men rõ rệt nó hành anh nhau,
Nhưng thết tha em, anh trộn vui đây,
Xin "cay" đopp có quay rõ y,
Để cho anh đopp .."trộn bài" đêm nay!"

Thịt y vú có lai rai tóc ngà,
Lợt nhíp ra, ngà i tía bên nàng,
Nhà tía ng cõng tóc ngà vàng,
Cho nàng đỡ ngà a, mè màng mệt nhung .

Vú đi tám, phai cùng đi tám,
Đó nàng cõn sối sối, kêu lồng,

Lên xe, phai đón, phai bồng,
Xuống xe, phai lèm, xin đón lăng quên.

Như gõp chuyen chõng hên đõa tía,
“Tò tí” cùng “em mèo” thím tho,
Cuộc vui bõi lõi bõi ngõ,
Bõi bà bõi gõp, phai lo giõi bày,
Rõng: “Anh trót nhõu say, lõi dõi,
Bõi ma men khõi dõi máu dê,
Lõi nõi chõng đáng anh mê,
Nhõng mà không.. “õi y”, lõi chê “cù lõi n”.
Em xinh đõp bõi phai hõi nõi,
Thôi thì nên hõi xõi cho anh,
Cho anh cõi hõi làm lành,
Chõng còn tái phai mõi, tõi p tành thói hõi !!”

“Làng Đõc Rõa” vñ n dõi “chiêu thõi c”,
Phõi vñ bà tích cõi cõi đêm ngày.
Có chàng thì rõt đõi dai,
Có chàng kiõu cõi lõi hay.. lõi m trò.

Tài sõi cõi đõi cho vñ khoái,
Muõn thêm “suya” thì phai nõi nh bà.
Lõi vào thõi đõi chúng ta,
Phai theo mõi hõi, các bà mõi mê !

Bên phong kín hay đè bẹp vải,
Dân Vũng Tàu đùa vải ngói trên,
Đứa rỗng nghịch thổi cũng nên,
Mìn sao bà xã đâm côn non Béng.

Các bù “lái” các ông vặt vải,
Lái nhieu, bưng lái đã.. có râu!
Các ông lò lò tát đâu,
Thò nào cũng phai qua cùu... lòng thê.

Thôi thì trót nòng thò phu phai,
“Nâng dĩa” bà là sốt m êm !
Góp kinh nghiêm vội i anh em :
Vợ mình, mình nôn nh, chả thèm nôn nh ai !